

okolico. Izvolil se bo novi odbor, ki bo zanj prejel vodil vse posle. Vabimo vse volilce, da se tega političnega sestanka gotovo številno udeležijo!

St. Andraž pri Velenju. Pred kratkim smo brali v »Slovenskem gospodarju«, da šreska načelstva razpošiljajo odlok zoper konkubinate ali divje zakone. Pri nas pravimo takemu razmerju »koruzni zakon« ali kratko »na koruzi«. Čudno se nam zdi, da v naši občini o tem ničesar ne vemo, namreč o kakem odloku zoper »koruznike«, o koruznikih samih že vemo, in sicer še preveč. Če je naša občina tudi dobila kak odlok (in ne vemo, zakaj bi ga ne), zakaj neki ne nabije tega na občinsko desko?!

Dramlje pri Celju. Dne 20. oktobra se vrši letna cerkvena slavnost podružnice sv. Uršule, ki traja kot običajno tudi še v pondeljek. Kramarjem bo letos jako prav prišlo, da se slavnost obhaja pred godom, kajti dne 22. t. m. se bo vršil redni veliki letni sejem. Sejm-ska uprava bo poskrbela za velik dogon živine. Različne vrste sadnih drevesc si bo ta dan lahko marsikateri nabavil pri domačih sadjarjih, ki jih vzgajajo na tisočet!

Sv. Peter pod Sv. gorami. V župniji imamo precej korenjakov, ki so prekoračili 80. leto starosti. To nam je v ponos in v veselje, ker se zavedamo, da tu živi zdrav in klen rod. Očak med našimi očanci pa je Mošet Anton, kateri je 3. oktobra t. l. prekoračil 90. leto svojega življenja. Je to možak, kateri je stal vedno v katoliško usmerjenih vrstah in ki zasluži, da se ga spomnimo ob njegovem življenjskem jubileju. Bil je svojčas ključar župne cerkve sv. Petra, ključar podružne cerkve sv. Križa ter cela desetletja ključar sloveče romarske cerkve Matere božje na Sv. gorah. Gotovo je še v živem spominu pri romarjih, ki ga poznajo po njegovi sicer mali postavi, pa po strogoti, ki jo služba cerkvenega ključarja pri tako veliko obiskani božji poti kot so Svete gore zahteva. Še mnogo bolj pa je v spominu pri čč. duhovščini, katero je ob priliki romanj, po končanih napornih urah v cerkvi, znal zabavati na samo njemu lasten način. Jubilanu, ki biva ob skrbni negi svoje ženske, v krogu svojih vnukov pri sinu Jožetu, sedanjemu svetogorskemu cerkvenemu

ključarju, želimo, da uživa večer svojega življenja v zadovoljstvu in da ga za njegov trud r'koč v nebeških dvorih nagradi. Ona, kateri je služil toliko let — svetogorska Kraljica!

Sv. Rupert nad Laškim. Tako prijetno, toplo jesen imamo letos, da se ne moremo Bogu dovolj zahvaliti za to dobroto. Ljudje povsod sejejo ozimino in z veseljem spravljajo poljske pridelke. — Najbolj pa želimo, da bi ugodno izpadla naša zadeva z upostavitvijo stare občine Sv. Rupert. Jeenesarski mogočnjaki so

nam starodavno občino raztrgali na tri kose tako nespametno, da se vsak trezno misleči človek mora zgražati in jeziti nad toliko krivico. Sedaj je nad 80% občanov v St. Rupertu odločno zahtevalo, da se vpostavi stara občina; napravila se je tozadevna prošnja na notranje ministertvo. Vsak razsoden človek ta korak pozdravlja, samo nekaj Trobendolčanov se je dalo preslepiti, da so poslušali znane Marušič-Pucelj-Kramarjeve pofarje. To je obsodbe in obžalovanja vredno.

Ženski svet

Materinstvo.

(Nadaljevanje.)

Postelja, v kateri imamo žimnice, moramo tudi pripraviti nekoliko udobneje. Pod žimnico prekrizamo dve deski tako, da je hrbet ravno na križišču. Postelja se tako ne upogiblje ter ostane žimnica ravna brez vdolbin, ki povzročajo neprijetnosti med porodom. Tudi na žimnico damo najprej kos nepremočljivega platna in nato rjuhe, kakor sem omenila že zadnjič.

Pred porodom se mora žena temeljito skopati ali vsaj umiti v topli vodi, kateri je dobro dodati par kapljice lizola. Pri porodu se bolnici rada zapira voda. V tem slučaju je treba na mehur dati tople obkladke in položiti pod porodnico posodo tople vode. Bolnica mora iti točno vsak dan na stran. Zaprtje se po porodu kaj rado pojavi, zato je dobro pripraviti kakšna odvajalna sredstva.

Žena sama mora poskrbeti, da ima babično pomoč takoj pri roki. Če pa je porod otežkočen in postane stanje bolnice nevarno, ne smemo odlašati prav nič, temveč moramo takoj poklicati zdravnika.

Še se pojavljajo pri nas nad vse žalostni slučajji. Če zbolí krava v hlevu ali prašiček v svinjaku, tedaj uvidi gospodar, da je zdravniška pomoč nujna. A ne uvidi tega, ko se mu zvija žena v strašnih porodnih bolečinah, ko visi njeno življenje in morda tudi življenje neboljjenega otročička na tanki niti. Res je danes obupna borba za obstanek. Res, ni

denarja v kmečkih hišah. A v takšnem primeru mora mož, ki goji v sebi le količkanje človeških čustev, žrtvovati, karkoli mu je mogoče, da reši sebi ženo, otroku mater in domu gospodinjjo.

Kdaj sme porodnica vstati?

Pri tem se pri nas veliko zagreši. Naše žene vstajajo še pred tednom, ker jih delo goni iz postelje. A malokatera je toliko močna, da bi to lahko brez posledic prenesla. Navadno se taka žena, ki vstane prezgodaj iz porodniške postelje, le počasi popravlja. Marsikatera pa hira vse življenje zato, ker je morala prerano vstati.

Pravilno ravna žena, ki ostane prvi teden v postelji, drugi teden pa vstane in se polagoma privaja hoji in gibanju v sobah. Potem lahko opravlja lažja dela.

Hrana mlade matere je v prvih dneh mleko, juha, čaj in prepečenec s surovim maslom. Naslednja dva dni lahko je jajca, mlečni zdrob, kavo. Dalje belo meso od perutnine, krompirjev piré in druge lahke jedi. Po enem tednu pa zopet lahko uživa navadno hrano.

Zelje.

Zeljenad spada k najvažnejšemu hranilju, dasi ne vsebuje dosti redilnih snovi. Največ ima v sebi ružičastih snovi: soli, železa, kalija itd. Vse to daje zeljenjavi prijeten okus, ki nam vzbuja tek in pospešuje prebavo. Ljudje, ki uživajo dosti mesa, jajc in mleka, radi bolehalo na slabi prebavi in zaprtju, ločim

Povsem ozdravljeni Lavison je opustil nastavljanje pasti in je raziskoval okolico, da bi sam mogoče odkril kje v snegu indijansko sled.

Minuli so dnevi, tedni in meseci, nobene napovedi o kaki bližajoči se nevarnosti.

Tudi Franc si je že bil opomogel toliko, da je ostavljal kočjo za krajše sprehode, ki so mu vidno vračali ter krepili zdravje. Siguren je bil, da bo pred spomladjo pri prejšnjih močeh in se bosta selila s prijateljem s popolnimi — združenimi močmi.

Popolen izostanek Indijancev je zazibal oba samotarja s časom v toliko brezbriznost, da sta že zopet nastavljala pasti, jih pregledovala in izostajala z doma v urah, ki so bile kolikor toliko svetle.

Dan pred Božičem je obstal Lavison po pregledu pasti na hribu, zasajal pogled proti severu po ravnini, po kateri se je podil vihar.

»Pripravljena morava biti na blizzard (posebno ljut sneženi vihar)«, se je obrnil s pojasnilom do tovariša. »Da, blizzard se bliža in obetajo že predznaki vso njegovo ostrost.«

Nagovorjeni je obrnil viharju hrbeč, ker ga

je skoraj navpično se padajoči sneg pikal ter zbadal v obraz, kakor s šivankami.

»Kar se tiče mene, mi je hudega vremena že sedaj dovolj.«

Amerikanec se je nasmehnil z razlago:

»Franc, pihati ter briti šele prične. V devetih do desetih urah bova lahko govorila o blizzardu. To zimo sva itak srečna, ker je še niti prav okusila nisva. Vsekako bo pa za naju dobro, da se začneva spravljati proti domu. Kar tukajle v bližini je še par pasti, katere morava pregledati in za tem sva gotova.«

Šla sva navzdol po hribu in na drugi strani do skupine pečovja. Med dvema skalama se je skrival srednje velik volk, ki je tičal z eno prvo ter zadnjo tace v železju. Ko sta se mu približala lovca, je dvignil glavo, ju pogledal, ne da bi bil pokazal besno jezne zobe. Samo njegove rjave oči so švigale sem ter tja.

»Tako dela zmiraj volk«, je pripomnil Amerikanec. »Nikdar ne skuša, da bi iz pasti popadel. S krepelom ga lahko ubiješ brez nadaljnega.«

Dalje sledi.

V bližini Aque kopljejo železo.

Na jugovzhodu Tanaškega jezera so najdišča zlata in mnogih rud.

Na severu Addis Abebe raste bombaž.

Na vzhodu železniške prege Addis Abebe — Džibuti uspeva kava, ki daje slovito mokko, enako tudi na jugovzhodu Hararja.

V Ogadenu uspeva ovčjereja, višje proti jugovzhodu je dosti bivolov in volov.

Prebivalstvo Abesinije govori 150 narečij, službeni jezik je amharščina.

Amharska abeceda ima 267 črk.

SIRITE NAŠ LISTI

pa oni, ki se hranijo bolj z rastlinsko hrano, te bolezni ne poznajo.

Zelje ima izmed vseh zelenjavi največ kalcija, ki je važna hranilna snov. Obenem je zelo okusno in pocen, zato gleda vsaka gospodinja, da si pripravi doberšno kad kislega zelja. Sveže zelje uživamo lahko kot solato, skisano pa, ali surovo v solati, ali pa kuhano.

Če hočemo imeti dobro kislo zelje, je treba z njim pazljivo postopati. Uporabiti smemo le popolnoma dozorele, trde zeljne glave, ki jih otrebimo gnilobe, zelenih listov in kocev nov ter jih pustimo, da se odtečejo. Voda ne vpliva dobro na kisanje. Zeleni listi pa dajo zelju slabo barvo in povzročijo, da postane mehko.

Rezalniki moramo očistiti rje in vsakršne nesnage. Zelje mora biti kolikor mogoče drobno narezano. Kad, v katero nameravamo vlagati zelje, moramo dobro pregledati, ako nima kakšnih lukenj ali razpok, kjer bi odtekala zelnica. Dobro je, če jo nekaj dni prej napolnimo z vodo. Koristno je to tudi zato, ker jo potem lažje osnažimo, da ne ostane prav nikjer sled nesnage iz prejšnjega leta.

Očedimo tudi deske in kamenje, s katerim nameravamo očistiti zelje. Snage pri tem delu pač ne smemo prezreti.

V pripravljeno kad stresamo približno dva jerbasa zelja, ga posolimo z dvema pestema soli in dobro pretlačimo. Nato damo zopet zelje in potem solimo, vse to toliko časa, da kad napolnimo. Če potresemo po zelju nekoliko zrn kumine ali vložimo kutine, mu izboljšamo okus.

Zelje pokrijemo s celimi zelenimi listi. Med zrezano zelje lahko vlagamo tudi cele glave, katere uporabimo pozimi za zeljno solato, za sladko ali prisiljeno zelje.

Na vrh zelja položimo deske, katere enakomerno obtežimo s kamenjem. Čez nekaj dni se pokaže na pravilno vložnem zelju zelenkast sok. Če tega ni, moramo zelju dati še nekaj vode.

Pri kipeњу se pretvarja sladkor, ki je v zelju, v mlečno kislino, ki varuje zelje pred gnitjem.

Zelje moramo vsaj enkrat v tednu dobro očistiti. V ta namen odstranimo uteži in deske. Pripravljeno moramo imeti čisto vodo in krpo. Ko smo deske odstranili, odstranimo še zelne liste in zelje, ki je postalo suho vsled nazadostne množine zelnice, ali pa je mehko, sluzasto. Takšnega zelja ne smemo uporabiti niti za živali. Z mokro krpo natančno obrišemo kad nad zeljem in zelje samo. Ako ima vrhnja plast zelja slab duh, jo moramo odzvzeti in izprati v mrzli vodi, dobro ožeti in vložiti nazaj v kad. To plast je treba še nekoliko posoliti. Zeljnate liste, deske in kamne, ki smo jih dobro umili, položimo nazaj.

Če se nam zelje noče skisati, lahko pospešimo kisanje s tem, da mu dolijemo nekaj zelnice. Ponekod mu pridenejo v tem slučaju kvas ali vino.

O sušenju grozdja.

Dobro dozorelo, sladko grozdje obesimo na sončen prostor in ga pustimo toliko časa, da se osuši in izgleda kakor rozine. Uporabljamo ga mesto rozin za potice.

Vlaganje grozdja v sladki kis.

Za vlaganje smemo uporabiti le ono grozdje, ki ima debelo, odporno kožico. Grozd dobro umijemo in odstrižemo s skarjami posamezne jagode, tako da imajo prav kratke peclje. Vložimo jih v sladki kis, ki ga pripravimo tako-le:

Vinski kis primerno razredčimo in skuhamo v njem sladkor (na 1 liter pol kg). Ko se popolnoma ohladi, vložimo vanj grozdje. Dobro zavezane kozarce damo v lonec, kjer je voda do roba kozarcev. Segrevamo počasi približno 15 do 20 minut. Nato postavimo lonec s steklenicami od ognja in pustimo, da se ohladi. Steklenice hranimo na suhem, hladnem, a vendar ne premrzlem prostoru.

Kako hranimo grozdje za zimo?

Če hočemo ohraniti grozdje za zimo, moramo zbrati pri trgatvi lepše in večje grozde. Pecelj, kjer je grozd odrezan, zapečatimo s pečatnim voskom, grozdje pa obesimo na suho in zračno, a ne premrzlo mesto.

Praktični nasveti.

Da nam čebula ne gnije, jo moramo v jeseni na soncu dobro posušiti. Nekatere gospodinjice jo obešajo tudi v dim, ki zamori v čebuli glivice, katere povzročajo gnitje. Hraniti jo moramo na suhem, zračnem prostoru. Da ne bo začela prehitro odganjati, mora biti tudi na hladnem.

Če se jesih zgosti, ga lahko očistimo tako-le: približno na vsak liter jesiha prilijemo dve mali žlički sladkega mleka in ga pustimo 24 do 48 ur popolnoma mirno stati. Če se ni še izčistil, moramo to ponoviti. Ko se gošča vsede na dno, odlijemo čist kis v drugo steklenico in jo zamašimo.

Da se mleko ne prismoči, ga ne smemo nikoli dati v suho posodo, temveč jo moramo preje dobro zmočiti z vodo.

Madeže od sadja spravimo iz obleke, ako držimo umazano mesto nekaj časa v vodi, ki med tem vre. Tako spravimo le sveže madeže. Ako pa so že zastareli, jih drgnemo z limoninim sokom. Nato izperemo blago v mlačni vodi. Iz perila pa spravimo sadne lise, če ga pomočimo v vroči limonin sok in potem izperemo v topli vodi. Tudi slan vinski očet odje sadne madeže.

Kako operemo volnene rokavice? Volnene rokavice se zelo radi uskočijo. Zato jih moramo namakati in izpirati vedno v mlačni vodi. Če vlijemo nanj tople ali celo vroče vode, v kateri jih zmencamo in jih nato v mrzli vodi izpiramo, se bodo tako uskočile, da jih ne bomo mogli rabiti. Isto je z volnenimi nogavicami. Obesimo rokavice tako, da so obrnjeni prsti navzgor, da se voda odteka navzdol in da se prsti hitreje posušijo. Najbolje pa je, če se rokavice perejo na roki.

Obvarujte krompir pred gnilobo. Dostikrat slišimo pritožbe, da krompir v kletih začne plesniti in gniti. Dela se škoda, a odpomoči ne poznamo. Že v jeseni moramo biti skrbni, ko krompir spravljamo. Če ostane med zdravim krompirjem vmes gnil, potem bo začel gniti tudi ostali krompir. Saj vemo, da se gniloba zelo hitro širi. Gnitje nastane tudi, ako spravimo v klet krompir, ki še ni popolnoma suh. Posebno ranjen krompir je treba dobro posušiti, da dobi rana tanko skorjico. Ako opazimo v kleti gnilobo, moramo ves nagnit in moker krompir odstraniti. Zdrav krompir damo na prostor, ki smo ga prej dobro očistili in pobelili z apnenim beležem. Ob lepem vremenu moramo klet prezračiti in osušiti. Za tla so najboljše deske ali suhi svišči (glen). Tla potresemo precej na debelo z žganim apnenim prahom. Žgano apno namreč dobro razkužuje. Zdrav krompir naložimo po tleh, ga posujemo z apnom in nato naložimo drugo plast krompirja, ki jo spet potresemo z apnom itd. Ni se nam treba bati, da bi apno krompirju škodovalo. Okusa ne bo nič slab-

šega, našemu želodcu ne bo nevarno, ako ga pred uporabo dobro operemo, a pred gnilobo se nam bo krompir ohranil do pozne pomladi. Namesto apnenega prahu lahko vzamemo pepel ali prah od lesnega oglja.

Petrolej izboljšamo, da gori z jasnejšim plamenom, če damo v svetiljko žlico soli. Sol očisti petrolej in ostane lahko dolgo v svetiljki.

Kuhinja.

Prisiljeno zelje. Zelje narezemo, poparimo in pokrijemo. Čez nekaj časa ga odcedimo. Na masti zarumenimo nekaj sladkorja in stresemo na to zelje ter ga osolimo. Dušimo ga, dokler se voda ne usuši. Nato ga potresemo z moko, ki se mora zarumeneti. Zalijemo z juho ali vodo ter dušimo do mehkega, pridenemo par zrn kumine in kisa po okusu.

Sladko zelje. Zelje očistimo, zrežemo in poparimo. Na masti razbelimo žličico sladkorja, čebulo in strok česna ter potresemo z moko in napravimo blede rumeno prežganje. Odcedeno zelje stresemo na prežganje, ga osolimo, dobro premešamo ter zalijemo z juho ali vodo. Lahko nekoliko popoprano in dušimo.

Rdeče zelje napravimo na isti način, kakor prisiljeno zelje.

Kostanjev zcvitek. Napravimo vlečeno testo iz pol kg moke, četrt litra mlačne vode, koščka masla ali masti in nekaj soli. Moramo ga dobro zgneti ter ga pustimo pokritega počivati. Nato ga razvaljamo in namažemo s sledečim nadevom: 5 dkg masla vmešamo z 10 dkg sladkorja in 2 rumenjaka. Dodamo malo vanilije ter sneg dveh beljakov in pol kg kuhanega, olupljenega in pretlačenega kostanja. Nato testo zvijemo, ga polijemo z mlekom in spečemo v pečici. Ko je pečen, ga razrežemo na rezine in potresemo s sladkorjem.

Jabolčni štrudelj. Napravimo vlečeno testo iz pol kg moke, četrt litra mlačne vode, koščka masla ali masla in nekaj soli. Zgnetemo ga prav dobro. Paziti moramo, da napravimo mehko testo. Pustimo ga počivati. Nato ga razvaljamo in pomažemo z žlico olja, da se da lepše razvleči. Razvlečenega namažemo z drobtinami, ki smo jih oprazili na masti ali maslu. Potresemo z jabolčni rezinami, sladkorjem, cimetom in z nastrgano limonino lupino. Testo zvijemo in ga damo v namazano posodo ter ga pečemo v vroči pečici. Če dobiva štrudelj trdo skorjico, ga pomažemo z mlekom. Pečenega zrežemo na koščke in potresemo s sladkorjem.

Gobe s smetano. Očiščene in zrezane gobe prepražimo na masti, kjer smo zarumenili najprej čebulo in nato sesekljane česna in zelenega petršilja. Gobe osolimo in popramo. Ko se voda izduši, jih potresemo z žlico moke, prepražimo in po potrebi zalijemo z juho ali vodo. Lahko dodamo eno ali dve raztepeni jajci. Nazadnje pridenemo še kislo smetano.

Čespljevi cmoki. Krompir skuhamo, olupimo, stlačimo in mu primesimo (dokler je še vroč) moke, košček masla, soli in jajce. Zgnetemo v testo, da postane gladko. Če je veliko testa, ga razdelimo v več hlebčkov, katere razvaljamo in razrežemo na štriglate krpiče. Na vsako položimo čespljo brez peške, v katero damo košček sladkorja, potresenega s cimetom. Nato krpico dobro zavijemo. Kuhamo jih v slanem kropu 10-15 minut. Nato jih poberemo s penovko iz vode, jih položimo v plitvo posodo in zabelimo z mastjo ali maslom, na katerem zarumenimo kruhovih drobtinic.

Vojna v vzhodni Afriki.

Petorica Italijanskih generalov.

Italijanska armada v vzhodni Afriki, ki se je lotila vojnega pohoda proti Abesincem, je pod poveljstvom petorice generalov. Vrhovni poveljnik je 69letni general Emilio de Bono, ki spada med najozje Mussolinijeve prijatelje. Spoznal se je z Mussolinijem v svetovni vojni, ga je spremljal pri prvem fašističnem pohodu na Rim in je postal njegov vojaški svetovalec.

De Bono ima velike zasluge za italijanske uspehe v kolonijah.

Šef de Bonovega generalnega štaba je 61letni general Gabba, ki je služboval skoraj vedno v kolonijah. Gabba je šolan topničar.

Poveljnik italijanskih kolonijalnih vojakov iz Eritreje in Somalije je 58letni general Alessandro Biroli.

Ostala dva glavna poveljnika sta general Rodolfo Graziani, vojaški poveljnik Somalije in general fašistične milice Attilio Teruzzi.

Rezsežnost Italijanske fronte na severu in napredovanje preko Adu.

Italijanska fronta pri severnem pohodu nad Abesinijo je dolga 70 km. Oporišče leži na vzhodu pri Senafeju, na zapadu pri Adigrali. General Santini poveljuje prvemu zboru na vzhodu, general Biroli domačnom askarom na sredini, general Maravigna četam na zapadu. Vrhovni poveljnik te 110 tisoč mož broječe armade je poprejmenovani stari general De Bono.

Italijani so se lotili vojnega pohoda poleg topništva, pehote ter konjenikov tudi še s težkimi bombnimi letali in najmodernejšimi lažjimi in težjimi tanki.

V zadnji številki smo pustili prodirajoče Italijane koj za utrjeno abesinsko točko Adua, katero so zavzele Italijanske čete po večdnevni srditi boj iz zraka, s pomočjo artilerije in pehote. Italijanske zgube iz prvih spopadov z abesinskimi predstražami in obmejnimi oddelki so cenjene na 3600 mož z 200 častniki. Abesinci so sami sporočili Društvu narodov v Ženevo, da so znašale njih zgube od početka bojev do 8. oktobra 6000 mož.

Pri Adu so že bili Italijani poraženi od Abesincev 1. marca 1896. Precej močna abesinska armada je tedaj poklala do zadnjega moža 16.000 mož broječo Italijansko vojsko pod vodstvom generala Baratierija.

Italijani so tudi pri tokratnem prodiranju zadeli na velikanske ovire. Mali tanki, ki so do Adu sodelovali pri napadih, ne bodo več mogli spremljati čet, ker onemogoča njih kretanje puščavski pesek. Na jugu Adu v goratih predelih so zbrali Abesinci močne čete, s katerimi hočejo zaustaviti italijansko prodiranje od severa.

Italijanska ofenziva iz juga.

Na jugu je obdana Abesinija od kolonije »Italijanska Somalija«, koje vojaški poveljnik je že omenjeni italijanski general Rodolfo Graziani. Iz Italijanske Somalije je udrla italijanska vojska v abesinsko pokrajino Ogaden. Prvotno so nameravali Italijani, da se bodo polastili te province v brzopohodu; vendar so jih začeli manjši abesinski oddelki tako iznenada napadati zdja tu in zdaj tam, da si morajo priboriti vsak kilometer s prav krvavimi manjšimi spopadi, ne da bi se bili spoprijeli na tem ozemlju z glavno abesinsko silo 100.000 mož, katerim poveljuje vrhovni poveljnik abesinske armade Wahib paša. Italijanske zgube na jugu so prav znatne.

Se ena možnost italijanske ofenzive.

Italijani bi lahko začeli prodirati na abesinsko ozemlje iz Assabe v Eritreji proti srednjemu vzhodu Abesinije. Pripravili so za na-

skima armadama ne po dnevu in ne v noči miru.

Na vzhodu iz smeri eritrejskega mesta Assab ob Rdečem morju še niso trčili Italijani na Abesince v času, ko to beležimo. Tudi za slučaj tega napada na hudo malaričnem ozemlju je Abesinija pripravljena in se bo branila na življenje in smrt, ker gre za njeno edino železnico.

Prekinitev diplomatskih zvez — napredovanje Italijanov in obkoljevalni poskus Abesincev.

Ko je bilo klanje na strani Italijanov ter Abesincev takorekoč na višku, je došlo med obema državama do preloma diplomatskih stikov 8. oktobra. Ta ta dan je bil odpoklican abesinski poslanik iz Rima in italijanski iz Addis Abebe. Omenjeni dan je ugotovil svet Društva narodov v Ženevi, da je nastopilo med Italijo ter Abesinijo vojno stanje in ja smatrati za napadalca Italijo.

Dne 8. oktobra je prispela v Evropo vest, da so na severu zavzeli Italijani Aksum (2000 m nad morjem), eno najvažnejših abesinskih mest, v katerem so kronali abesinske kralje. Z zavzetjem Aksuma je zavojevala italijanska vojska vse ozemlje med Adigratom, Aksumom in Aduo, kakor je bilo določeno po prvem načrtu italijanskega vrhovnega poveljstva.

Istočasno, ko so javili Italijani, da so zavzeli Aksum, je tudi abesinska legija smrti vdrla 70 km daleč v italijansko kolonijo Eritrejo in obstoja resna nevarnost obkolitve italijanske vojske, ki je zbrana na črti Adua — Adigrat — Aksum. Abesinci poskušajo obkoliti Italijane z armado 80 tisoč mož, katerim poveljuje rasa Sejum.

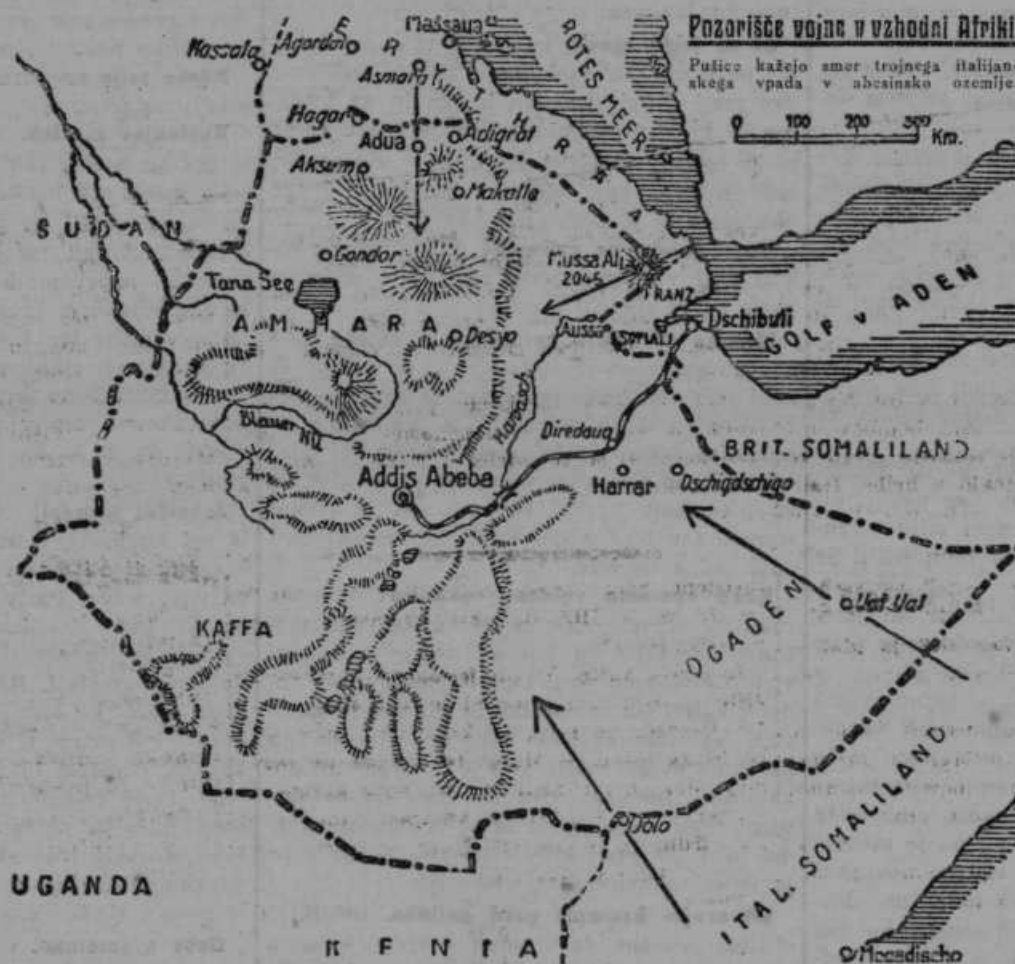
Za hrabrost abesinske vojske je značilno, da je odvzela do dne 8. oktobra Italijanom 12 tankov. Abesinci so naskočili tanke, so povzpeli po njihovih oklepih, pobili njih posadko in se jih na ta način polastili.

Poročila severne fronte 9. oktobra.

Dne 9. oktobra se je položaj na severni črti Aksum — Adua — Adigrat silno poslabšal za Italijane. Iz Addis Abebe so javili Abesinci, da italijanske čete Aksuma sptoh niti zavzele niso in da je abesinski poveljnik severne armade Sejum iztrgal Italijanom Aduo ter Adigrat.

Abesinske čete (legija smrti), ki so vdrla v italijansko kolonijo Eritrejo, napredujejo v smeri na prestolico Eritreje mesto Asmara.

Italijanski vrhovni poveljnik general De Bono je zapustil 9. oktobra svoj glavni stan in se je podal na fronto.

skok na gorovje Musa Ali 95 lahkih tankov ter letala za napad na Direddau in Džidžigo ter v smeri na edino železnico, ki pelje iz Džibuti ob morju v abesinsko prestolico Addis Abebo. Na ta napad se Abesinci na vso moč pripravljajo. Povsod vežbajo vojake.

Može in sinove spremljajo žene in matere, ki so v ulogi bolničark in vojnih branjev ali marketenderic. Abesinski ženski spol celo sili v prve bojne vrste.

Ravnokar omenjeno ozemlje je skrajno nezdravo radi malarije, ki ne prizanaša niti domačinom in kako opasno še bo le gospodarila med Italijani!

Napad od treh strani.

Kakor je razvidno iz dosedaj povedanega, hočejo Italijani iz treh strani naperiti pohod na Addis Abebo. Na severu in na jugu je že pričel krvavi ples z abesinskimi predstražami in manjšimi oddelki, ki ne dajo italijan-

Dnevi manjših spopadov od 10. do 14. oktobra.

Od 10. do 14. oktobra so se vršili srđiti manjši spopadi na severni fronti. V Adui se je v teh dneh utrdila italijanska vojska. Za mesto Aksum so se vršili hudi boji. S protinapadi pred Aksumom so Abesinci uspeli, da niso mogli Italijani dalje prodirati in ne zavzeti tega mesta. Vojna poročila pravijo, da so začeli Italijani zbirati na severu v dolini reke Takaze čete, da utrdijo desno krilo svojega prodiranja, ki je ogroženo.

Poročali smo v današnjem sestavku o bojišču, kako je vpadla v italijansko kolonijo Eritrejo abesinska »legija smrti« v smeri proti Asmari, da bi napravila za hrbotom italijanske severne fronte zmede. O vseh abesinskih četah, ki so vpadle v Eritrejo, trdijo francoski poročevalci, da so jih popolnoma uničila italijanska letala.

Izdajstvo abesinskega prvaka in vojne priprave na jugu.

Rasa Gukša, vladar pokrajine Makale v vzhodni Tigri, 100 km južno od Adu, je prešel s 1500 vojaki, orožjem in municijo k Italijanom. Predajnik je bil naklonjen Italijanom in v sporu z abesinskim cesarjem. Gukša upa, da se bo povspel s pomočjo Italije na abesinski prestol.

Italijanski general R. Graziani se je začel gibati s svojo vojsko na jugu v provinci Ogađen. Italijanske čete so baje oddaljene od glavne abesinske postojanke v Ogađenu od mesta Harar samo še 50 milj. Če bi uspelo Italijanom, da se polaste mesta Harar, bo v najresnejši nevarnosti edina abesinska železnica iz Džibuti ob morju v prestolico Addis Abebe. Vsa čas pričakujejo v Hararju bombardiranje iz sovražnih letal in je ostavilo mesto 20 lisoč prebivalcev in se zateklo v hribe. Italijansko letalstvo razvija na vseh frontah veli-

ko napadalno drznost ter napada abesinske čete z bombami in s strojnimi puškami.

Italijanski poslanik noče iz abesinske prestolnice in pripravljenost Mussolinija za mir.

V današnjem poročilu pravimo, da je dobil italijanski poslanik v Addis Abebi poseben vlak na razpolago, da zapusti Abesinijo, ker je vojno stanje med obema državama. Italijanski poslanik grof Vinci do danes ni zapustil Addis Abebe in trdi, da vstraja po lastni volji na svojem mestu in se bo pokoril samo sili.

Avstrijsko časopisje prinaša vest, da bi bil Mussolini pripravljen na mir, če bi mu Društvo narodov prepustilo pod posebnimi pogoji abesinske pokrajine: Tigre, Harar in Ogađen.

Poslednje vesti z bojišča v Abesiniji.

Italijanske čete so zasedle dne 14. oktobra na severu mesto Aksum, ki se je predalo prostovoljno po tolikernih in srđitih bojih. Ljudi spopadi se vršijo v dolini reke Takaze.

Italijani poročajo z abesinske fronte, da se je predalo še nekaj pokrajinskih poglavarjev, ki so po predaji obljubili zvestobo Italijanom. V provinci Ogađen na jugu je prišlo med prodirajočo italijansko vojsko in abesinskimi predstražami do bojev.

Italijanski poslanik noče zapustiti Addis Abebe. Abesinci so grofa Vincija in italijanskega odposlanca polkovnika Caldagerija zaprli in prepovedali, da bi ju kdo obiskal.

Vrhovni poveljnik italijanskih čet v vzhodni Afriki general de Bono je odkril v Adui spomenik leta 1896 padlim italijanskim vojakom.

Dve italijanski ladiji sta pripeljali iz Abesinije na otočje v Sredozemskem morju 800 ranjencev, ki so se udeležili bitke pri Adu. Mussolini je odstavil enega admirala in enega generala.

Šmarju bodo govorili gg. dr. Krek, tajnik M. Kranjc in dr. Ogrizek.

SHODI JRZ V MARIBORSKEM OKRAJU.

Sv. Marjeta ob Pesnici. V nedeljo dne 13. t. m. po rani sv. maši so se zbrali možje in fantje na prostranem dvorišču župnišča pri Sv. Marjeti, kjer se je vršil shod JRZ. Predsedoval je domači zaslužni in priljubljeni g. župnik Frangež. Prvi govornik Franjo Žebot iz Maribora je v poljudni besedi razložil zborovalcem, kako je prišlo do spremembe vlade, kak program ima Stojadinovič-Borošćeva vlada. Za g. Žebotom je govoril g. Leskovar mlajši o gospodarskih zadevah, osebno o najnovejši zadevi: o zaščiti kmetov. Zborovalci so izrazili našemu voditelju g. dr. Antonu Korošču polno zaupanje in zahvalo za njegovo skrb, da je zopet pravica dobila svojo veljavo.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Hrib Sv. Barbare je eden najlepših v Slovenskih goricah. Zadržno nedeljo je bil hrib podoben velikemu mravljišču. Od vseh strani so prišli možje in fantje na zborovanje JRZ, ki ga je sklical bivši poslanec Franjo Žebot. Obširni prostor med cerkvijo, šolo in župniščem je bil poln samih navdušenih naših pristašev. Zborovanje je vodil predsednik krajevne organizacije JRZ domači župan Kajnih. Govorila sta podžupan F. Žebot in Leskovar Josip mlajši iz Maribora.

Duplek. Tudi tukaj je bilo zborovanje izvanredno lepo obiskano. Znamenje, kako so ljudje brepeneli po svobodi in spremembi režima. Ob treh popoldne so se zgrnile ljudske množice v hišo in okrog hiše našega somišljenika g. Gmajnerja, kjer so prisostvovali shodu JRZ, na katerem sta govorila oba govornika s prejšnjih shodov. Predsedoval je zborovanju mladi in agilni predsednik krajevne organizacije posestnik Krajnc.

„Dragoceno“ odlikovanje.

V času potovanja je prišel nemški gledališki igralec Possart na majhno dvorno gledališče v mestu Altenburg. S svojimi nastopi je ugajal občinstvu, sam knez ga je večkrat ustmeno pohvalil, takega vidnega odlikovanja ali reda pa mu le ni podaril. Konečno je minila g. Possarta potrpežljivost, naročil je voz in se odpeljal proti kolodvoru. Pot je peljala mimo knezovega parka. Knez sam je šetal po stezah parka s svojim adjutantom. Ko je zagledal kneza, da se pelje mimo znameniti igralec, se je obrnil do pribočnika z vprašanjem: »Kaj pa je Possartu?« — Adjutant se je nasmešnil in je pokazal na gumbnico na levi strani suknje. — »A tako«, je rekel knez, »hitro tecite in prinesite mu odlikovanje!« — »Pst, pst, halo, gospod Possart!« — Voz se je obrnil in zavil v park. — »Takole!« je nagovoril igralca knez in mu je porinil na voz lično omtan zavojček. »Na svidenje!« — Komaj so se spustili konji v tek, že se je dvignil igralec v kočiji in zaklical: »Svetlost! V škatlici sta dve odlikovanji!« — Knez mu je radostno pomahal z besedami: »Nič ne de, dajte pač eno vašemu vozniku!«

Peter Rešetar rešetari.

Ljubi maj, peti maj, konec JNS je zdaj — tako se začneja nova politična himna vseh svobodnih Jugoslovanov!

Delo opozicije v Zagrebu. Pretekli teden je imela opozicija zborovanje v Zagrebu. Javnost je bila obveščena, da so si voditelji menjali misli. Zato bo v bodoče Maček govoril le v imenu srbskih davidovičevcev, Davidovič pa le o hrvaškem vprašanju. Če so menjali tudi hrvaški klobuk in srbsko šajkačo, javnost ni bila obveščena.

Zakaj Maček molči? Pri neki spiritalistični seji so poklicali tudi rajnega Radiča, da bi povedal skrivnost, zakaj Maček tako molči. Radič se je res pojavil in pojasnil, da zato molči, ker je on sam preje preveč govoril.

Včeraj tebi, danes meni — tako je nekdo brundal po mariborskih ulicah, ki je bil policijsko kaznovan, ko je pred kratkim lahko še sam policijsko kaznoval.

Pismo piše Rapé-Kramer, mariborski Pohorci bi ga naj pa raznesli širom Slovenije. Vse bi šlo gladko, da ni te radovedne policije, ki je sklenila, da bo vsa razmnožena pisma sama prebrala. Ker pa pisma niso bila še frankirana z znamkami, so morali gospodje tudi nekaj denarja založiti v ta namen.

Ne grem v kavarno, ne v lon — to študentsko pesem so nekateri prenapeti JNSarji hoteli naučiti državne uradnike. Tudi kino je bil prepovedan. Mislim sem, da bom imel zdaj možnost, da bom sam pričujoč pri kino-predstavi, pa sem telefoniral. Prejel sem odgovor, da žal ni nobenega mesta več prostega, vse je

zasedeno. Sedaj se pa ne spoznam več, ali so res že vsi v JRZ, da oklici JNSsarjev tako malo zaležejo?

Iz učnih knjig, ki jih je odobrila še vlada JNS: V polju živi zajec, ki je dolg 4 metre. — Na dvorišču se premika kokoš, ki znese jajce, 50 kg težko. — Mnogi teh napak ne razumejo. Jaz pa jih razumem, saj so te knjige izšle tedaj, ko je Jeftič še vse zelo videl in je tudi trdil, da je 2.000.000 ljudi za njega. Vse troje je namreč enako res.

Pokora. Ko so naši pohorci se predstavili Hrvatom in hoteli imponirati z imenom Pohora, so jih Hrvati razumeli, da so pokora. Svetovali so jim, da naj gredo na vse kraje, kjer so delali krivice in delajo pokoro, pa bo imela Jugoslavija mir pred njimi do konca sveta.

Vaja za plinski napad. Ko se je te dni vršila v Mariboru vaja za plinski napad, je neki JNSsar vzdihnil: Tem nihče ne zameri, ko imajo le igro za plinski napad, nam pa so tako zamerili, ko smo 5. maja imeli le igro volitev, pravih volitev pa ni bilo!

Velika zborovanja JRZ na Slov. Štajerskem.**SHODI MINISTRA DR. M. KREKA.**

V nedeljo dne 20. oktobra, dopoldne ob 10. uri se bo vršil v Brežicah v Narodnem domu, ob treh popoldne pa v Šmarju pri Jelsah v Katoliškem domu ljudski tabor. V Brežicah bo govoril g. minister dr. Krek, dalje tajnik g. Marko Kranjc in g. župnik Trtanik. = V

Ali si že obnovil naročnino?